

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 31. července 2015 – Xabier Ormaetxea Garai a Bernardo Lorenzo Almendros v. Administración del Estado

(Věc C-424/15)

(2015/C 363/26)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobci: Xabier Ormaetxea Garai a Bernardo Lorenzo Almendros

Žalovaná: Administración del Estado

Předběžné otázky

- 1) Je vytvoření na základě vnitrostátního právního předpisu – regulačního a kontrolního orgánu obecné působnosti bez specializace, který v jediném orgánu zahrnuje mimo jiné doposud existující kontrolní orgány v odvětví energetiky, odvětví telekomunikací a odvětví hospodářské soutěže, slučitelné se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ⁽¹⁾ ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací, z pohledu účinné ochrany obecných zájmů, jež v této oblasti přísluší vnitrostátnímu orgánu?
- 2) Platí podmínka „nezávislosti“ vnitrostátních regulačních orgánů v oblasti sítí a služeb elektronických komunikací, na kterou odkazuje čl. 3 odst. 2 a 3a směrnice 2002/21/ES ⁽²⁾, ve znění směrnice 2009/140/ES, obdobně pro vnitrostátní kontrolní orgány na ochranu osobních údajů podle článku 28 směrnice 95/46/ES ⁽³⁾?
- 3) Uplatní se judikatura obsažená v rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 8. dubna 2014 ⁽⁴⁾ v případě, kdy jsou osoby ve vedoucích funkcích vnitrostátního regulačního orgánu pro oblast telekomunikací odvolány před uplynutím funkčního období z důvodu nového právního rámce, který vytvořil nový kontrolní orgán zahrnující různé vnitrostátní regulační orgány pro regulovaná odvětví? Lze toto předčasné odvolání z funkce pouze z důvodu vstupu v platnost nového zákona a nikoli z důvodu zákonem stanoveného nesplnění osobních podmínek pro výkon funkce považovat za slučitelné s ustanovením čl. 3 odst. 3a směrnice 2002/21/ES?

⁽¹⁾ Úř. vest. L 108, s. 33.

⁽²⁾ Úř. vest. L 337, s. 37.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. vest. L 281, s. 31).

⁽⁴⁾ C-288/12, EU:C:2014:237

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Španělsko) dne 7. srpna 2015 – Asociación Profesional Elite Taxi v. Uber Systems Spain, S.L.

(Věc C-434/15)

(2015/C 363/27)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Asociación Profesional Elite Taxi

Žalovaná: Uber Systems Spain, S.L.

Předběžné otázky

- 1) Vzhledem k tomu, že podle čl. 2 odst. 2 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES⁽¹⁾ ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu jsou z působnosti této směrnice vyloučeny služby v oblasti dopravy: Mají se činnosti, které vykonává žalovaný subjekt za úplatu a jež spočívají ve zprostředkování kontaktu mezi majitelem vozidla a osobou, která se potřebuje přemístit na území města, a ve správě počítačových prostředků – rozhraní a softwarové aplikace, které žalovaný orgán nazval „chytré telefony a technologická platforma“ – umožňujících tento vzájemný kontakt, považovat za pouhou činnost v oblasti dopravy, nebo se má mít za to, že představují elektronickou zprostředkovací službu nebo službu informační společnosti v té podobě, jak ji definuje čl. 1 bod 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES⁽²⁾ ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti?
- 2) Lze mít při posuzování právní povahy této činnosti za to, že se zčásti jedná o službu informační společnosti, a musí se v takovémto případě na službu elektronického zprostředkování uplatnit zásada volného pohybu služeb, za podmínek zaručených právní úpravou Společenství – článkem 56 SFEU a směrnicemi 2006/123/ES a 2000/31/ES⁽³⁾?
- 3) Pokud se bude mít za to, že služba, kterou vykonává UBER SYSTEMS SPAIN, S.L., není službou v oblasti dopravy, a že tedy spadá mezi případy, na něž se vztahuje směrnice 2006/123, vyvstává otázka, zda není obsah článku 15 zákona o nekalé hospodářské soutěži – který se týká porušení právních předpisů upravujících hospodářskou soutěž – v rozporu se směrnicí 2006/123, konkrétně s článkem 9 týkajícím se svobody usazování a povolovacích režimů, vzhledem k tomu, že v rámci odkazu na vnitrostátní zákony a právní předpisy není zohledněna skutečnost, že režim získávání licencí či povolení nesmí být žádným způsobem omezující či nepřiměřený, tj., že nesmí nepřiměřeně bránit svobodě usazování.
- 4) Pokud se potvrdí, že na službu, kterou poskytuje UBER SYSTEMS SPAIN, S.L., je použitelná směrnice 2000/31/ES, vyvstává otázka, zda způsob, jakým členský stát omezuje volný pohyb elektronických zprostředkovatelských služeb z jiného členského státu a který spočívá v podmínění poskytování dané služby držením povolení či licence nebo ve vydání soudního příkazu k ukončení poskytování elektronické zprostředkovatelské služby, a to na základě použití vnitrostátních právních předpisů upravujících nekalou hospodářskou soutěž, představuje legitimní opatření odpovídající výjimkám stanoveným v odstavci 2 s ohledem na ustanovení čl. 3 odst. 4 směrnice 2000/31/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 376, s. 36.

⁽²⁾ Úř. věst. L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 10. srpna 2015 – GROFA GmbH proti Hauptzollamt Hannover

(Věc C-435/15)

(2015/C 363/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg